

Briternes G20- 'krigsdiplomati' går i højt gear

Den 18. juni (EIRNS) – Det Britiske Imperium er fast besluttet på at forhindre præsident Donald Trump i at sætte sig ned sammen med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping og Indiens Narendra Modi på det kommende G20-topmøde d. 28.-29. juni i Osaka, Japan, for at tage fat på planetens største problemer i en samarbejdsvillig ånd. De frygter, at en helt ny økonomisk verdensorden hurtigt kunne blive resultatet af et sådant samarbejde og dermed bringe deres imperium til dets velfortjente fald.

For at forhindre dette er briterne og deres allierede i Washington ude efter at slippe krig løs i Mellemøsten, at foretage massive cyber-angreb mod Ruslands infrastruktur, at føre økonomisk krig mod Kina og at udføre et de facto kup mod præsident Trump, for at få frie hænder til at føre denne politik ud i livet. Som følge heraf er faren for en optrapning til egentlig atomkrig mellem USA og Rusland og Kina større end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkrise i 1962.

Putin har advaret om, at "hvis vi ikke holder denne 'ildsprudende drage' under kontrol, hvis vi lader den 'slippe ud af sækken' – Gud forbyde det – kan dette føre til en global katastrofe." Hans diplomater gentager substansen af disse bemærkninger næsten dagligt. Kinas statsråd og udenrigsminister Wang Yi har advaret USA om "ikke at åbne Pandoras æske" med dets eskalerende provokationer omkring Iran.

På trods af denne farlige udvikling indledte præsident Trump den 18. juni en telefonsamtale med præsident Xi, og meddelte senere at de to ledere ville have et "udvidet møde" på

sidelinjen af G20-topmødet. Xi sagde omvendt, at han var parat til at "udveksle synspunkter om grundlæggende spørgsmål vedrørende udviklingen af forholdet mellem Kina og USA." Hvad angår et muligt møde mellem Trump og Putin, er der endnu ikke aftalt noget i så henseende.

Bekræftelsen af mødet mellem Trump og Xi er et opmuntrende skridt, men alene god vilje er ikke tilstrækkeligt til faktisk at finde en løsning på den nedbrydende krise, der gennemsyrrer hele det transatlantiske finansielle og politiske system. Det kræver et skift til et helt nyt paradigme med hensyn til økonomi, politiske relationer, til selve tænkningen – en ny renæssance af den slags der i princippet findes i Lyndon LaRouches liv og værk.

Med denne vision klart i fokus og med den påtrængende nødvendighed af den strategiske krise, der er over os, vil LaRouche-bevægelsen nu på fredag den 21. juni vise to videoer om Lyndon LaRouche, den første er en rystende dokumentar om hans retssag og fængsling; den anden om mindehøjtideligheden den 8. juni: "The Triumph of Lyndon H. LaRouche, Jr." – videoer, der sammen råber på LaRouches fulde frifindelse, således at hans ideer kan tages op af præsidentskabet i USA, og af hele verden i denne øjeblikkelige eksistentielle krise.

Helga Zepp-LaRouche kom til kernen i sagen i en kort videoindspillet besked, som hun sendte til Forum for Bælte- og Vejinitiativet den 16. juni, en video der var sponsoreret af Schiller Instituttet og Folkerepublikken Kinas Konsulat i Los Angeles, og som omfattede det følgende:

"Det vi ønsker at anspore til er, at et helt kor af lande over hele verden skulle udsende det samme budskab: Vi vil samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet, men vi insisterer kraftigt på, at USA skal være en del af det. Fordi jeg mener, at der ellers ikke kan findes en løsning på verdens presserende problemer, og der er mange presserende problemer, ikke kun handelskrigen mellem USA og Kina, der har gjort folk

meget foruroligede i Kina, men også, som præsident Putin påpegede på det seneste Internationale Økonomiske Forum i St. Petersborg, at modellen for globalisering i dag forværres.

“Vi håber derfor, at præsidenterne for USA, Rusland, Kina og Indiens premierminister på det kommende G20-møde i Osaka senere denne måned vil beslutte at gennemføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, fordi det er presserende nødvendigt at undgå faren for et kommende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Hvis det ville ske, kunne andre lande deltage.

“Og jeg mener, at vi befinder os i en sådan historisk epoke, hvor vi virkelig ser udviklingen af et helt nyt potentiale for civilisationen. Vi bør se på, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra nu af. Jeg tror, at hvis vi fokuserer på det og menneskehedens fælles mål, så kan præsident Xi Jinpings smukke vision om at have et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid blive en realitet.”

POLITISK ORIENTERING den 20.

juni 2019:

Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i

krig med Iran?

Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I middertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Pres for Lyndon LaRouches frifindelse er alternativet til krig og økonomisk sammenbrud

Den 19. juni (EIRNS) – En stor del af verden frygter nu en anden katastrofal amerikansk krig i Sydvestasien – den amerikanske offentlighed og militæret er begge stærkt imod enhver yderligere krig der – og den russiske præsident har netop sagt, at de amerikansk-russiske forbindelser "forværres time for time". Det blev meget farligere i løbet af weekenden, da New York Times blev brugt af en "anden magt" i Det Hvide Hus til offentligt at give udtryk for, at USA's cybercommand

plantede cybervåben i det russiske elnet uden præsident Donald Trumps viden eller godkendelse. "Virtuelt forræderi", kaldte præsidenten det. Som prof. Stephen Cohen fra den Amerikanske Komité for Øst-Vest Anliggender har gjort det klart i en analyse i The Nation i dag, truer en ny cubansk missilkriser, hvor krigsprovokationer, der implicerer Rusland, bliver ledet af amerikansk militær eller andre embedsmænd uden præsidentens vidende eller samtykke.

Hvorfor gøre det offentligt, som John Bolton og det nationale sikkerhedsråd samarbejdede med New York Times om at gøre? Præsidenten kan derved ikke imødegå disse provokationer eller endog diskutere dem med den russiske præsident uden at blive anklaget for at kapitulere af sine politiske fjender. Og i præsident Donald Trumps tilfælde er disse fjenders centrale kommando blevet afsløret i "Russiagate", som britisk efterretningstjeneste. De har den tydelige politik at fabrikere anklager om "samarbejdet" med Putin, for at tvinge Trump ud af embedet eller i krig. Hvorfor gøre det nu? For at umuliggøre et meningsfuldt Trump-Putin-møde på G20-konferencen.

Det mest afgørende forhold mellem USA og Kina, som præsident Trump klart har ønsket skal dreje sig om strategisk samarbejde og økonomiske fremskridt, har et drastisk behov for forbedringer fra en handelskrigstilstand. Og Indien er blevet ramt af amerikanske sanktioner rettet mod Iran og Huawei, og har gjort gengæld med told. Men præsidenten roste atter på det kraftigste præsident Xi Jinping på sit kampagnemøde tirsdag aften, selv om han insisterende på, at Kina havde udnyttet Amerika økonomisk.

Disse er lederne – præsidenterne Xi og Putin og den indiske premierminister Modi – som præsident Trump skal mødes produktivt med på G20-mødet i Japan om lidt over en uge. Dette er chancen for fred og for amerikansk samarbejde med det nye Asien-centrerede paradigme, repræsenteret af Bælte- og Vejinitiativet.

Ellers står vi ikke kun over for en permanent krig, men også et nyt økonomisk sammenbrud.

Det er klart, at der er behov for en dramatisk indgriben fra den amerikanske befolknings side inden dette topmøde. Som vi fortalte Trump-tilhængerne ved Orlando-mødet, skal interventionen komme fra "Lyndon LaRouches USA". Det var LaRouche, der gennem hele sit liv bekæmpede det Britiske Imperium, herunder den britiske efterretningstjeneste og London, som ingen anden modstander. Det var fra LaRouche, at infrastruktur-visionen om den "Eurasiske Landbro" og derefter "Verdens-Landbroen", kom i 1990'erne, der har taget form som Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Det var LaRouche, der kæmpede for et Amerika som kunne udstede kredit og fremstille værktøjsmaskiner til udvikling af de underudviklede lande, som FDR ønskede at gøre. Det var LaRouche, der, da USA forlod de bemandede missioner til Månen og Mars i 1970'erne, holdt ånden fra den amerikanske rumkolonisering i live i 40 år, idet han så den som en "videnskabelig drivkraft" og en uddannelsesmæssig ansporing for fremtiden.

Han blev latterliggjort af medierne for det sidste, retsforfulgt under Robert Muellers ledelse for alle hans andre værker. Hans frifindelse nu, der involverer præsident Trump, er en intervention der er brug for. Kun få begivenheder ville interessere resten af verden og på længere sigt påvirke USA. To videoer udgives på fredag den 21. juni om LaRouches liv og om kendsgerningerne, der afslører hans retsforfølgelse, den første af Schiller Instituttet, den anden af LaRouche PAC. Deres brede, brede cirkulation er afgørende. Situationen skal ændres.

To videoer om LaRouches rolle i samtidshistorien har premiere på fredag kl. 15 dansk tid

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

Den 16. juni (EIRNS) – LaRouche PAC udgiver d. 21. juni en videopræsentation, som indfanger det drama, der udspillede sig i 1995, da de uafhængige høringer om USA's justitsministeriums uredelige embedsførelse omkring anklagerne mod Lyndon H. Larouche, Jr. fandt sted d. 31. august og d. 1. september.

Høringerne blev ledt an af den US-amerikanske borgerrettighedsbevægelses veteraner. De udgør endnu i dag bevismaterialet, der viser, at retssagen mod Lyndon LaRouche samt dommen mod ham, må omstødes, så hans navn endelig kan blive rensset.

Lyndon LaRouche var verdens førende modstander mod de britiske centre for finans og efterretning, som forfulgte ham i flere årtier. Det er de samme kræfter, der i dag forsøger at tvinge USA's præsident Donald Trump til enten at gå af eller at acceptere en permanent krigerisk politik, der bliver ført uden om ham.

Derfor er det stærkeste middel præsident Trump kan bruge mod sine fjender i de britiske kredse at lade sig overtale til at sætte renselsen af Lyndon LaRouches navn i gang.

Den samme dag udgiver Schiller Instituttet en videoptagelse af den mindehøjtidelighed med titlen »Lyndon H. LaRouche, Jr.s triumf,« der blev holdt i New York City d. 8. juni. Begge disse videoer kan bruges til – med ånden fra denne mindehøjtidelighed – at forstærke og opløfte kampagnen for at

rense Lyndon LaRouches navn, ved at blive spredt gennem hans støtters netværk, af dem, der allerede har anbefalet, at hans navn renses, og af dem, der for første gang stifter bekendtskab med denne store tænder og den skændige behandling, han er blevet udsat for.

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

På fredag: Se og hjælp til at omdele den nye dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn

Denne fredag (21. juni, kl. 15.00 dansk tid) offentliggør LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til Lyndon LaRouches frifindelse, "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, Ramsey Clark og flere).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere og sprede videoen, så snart den udkommer fredag morgen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-liste, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren, så snart den er

udsendt på fredag? (Du kan naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Her er linket til promovering på fredag. <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate> (eller LPAC.co/Exon2019)

Med den rette koordinerede indsats – lanceret sammen på fredag – kan vi få videoen til at gå viralt.

Tegn på diplomatisk venskab fremhæver det reelle potentiale for et nyt paradigmeskift

Den 12. juni (EIRNS) – Et elektrisk øjeblik opstod i dag i Det Hvide Hus' Rosehave under den fælles pressekonference med præsident Donald Trump og hans gæst, den polske præsident Andrzej Duda, som havde mødtes og underskrevet to memoranda – et om at udstationere 1000 amerikanske soldater i Polen – og derefter talte til medierne. En journalist spurgte Duda: "Ser du Rusland som en allieret eller modstander?" Da Duda var langt inde i sit svar og understregede, at Polen er "en del af Vesten", og at Rusland "viser sit uhyggelige, imperialistiske ansigt", angriber Georgien og i 2014 angriber Ukraine mv. afbrød Trump og udtrykte på det kraftigste: "Jeg håber, at Polen vil få et godt forhold til Rusland. Jeg håber, vi får et godt forhold til Rusland og forresten også til Kina og mange

andre lande ...” Han talte om at mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping snart.

Trumps intervention i eftermiddags kommer faktisk midt i en række andre bemærkelsesværdige tegn på venskab nationer imellem i de seneste dage. Disse forbigående, men seriøse udtryk, sammen med de initiativer af egentlig indhold, der i øjeblikket finder sted i diplomatiet, tyder på det meget reelle potentiale for at gennemtvinge en historisk ændring i de internationale forbindelser, hvor USA begynder at tilpasse sig de andre stormagter med henblik på at samarbejde om et nyt globalt kredit- og udviklingssystem samt Bælte- og Vejinitiativet. Et vigtigt moment i denne proces er G20-topmødet i Osaka i Japan den 28.-29. juni.

I denne uge er statscheferne samlet i Centralasien for at træffe fælles foranstaltninger vedrørende sikkerhed og udvikling. I dag i Bisjkek, Kirgisistan, ankom de nationale ledere til en todages samling af Shanghai Cooperation Organization (SCO), herunder Ruslands præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi samt Præsident Xi Jinping. Forskellige bilaterale og trilaterale møder er planlagt eller mulige. Herefter følger Konferencen om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA) i Dusjanbe, Tadsjikistan den 14.-16. juni. Xi, som det er hans sædvane, når han aflægger et statsligt besøg, skrev i dag en artikel til Tadsjikistans befolkning, som også er vært for CICA. Han påpegede, at Tadsjikistan var den allerførste nation, der tiltrådte Silkevejens økonomiske bælte, og at de to landes forbindelser går 2000 år tilbage.

Blandt andre tilfælde af positivt diplomati i denne uge: Præsident Trump har gentagne gange rost “det smukke brev”, han modtog den 10.juni fra Nordkoreas leder, Kim Jung Un. Den 11. juni sagde Trump til medierne i Det Hvide Hus inden han tog af sted til Iowa: “Jeg tror Nordkorea har et enormt potentiale... Jeg tror at Nordkorea under hans ledelse – men også Nordkorea på grund af det landet repræsenterer – befolkningen er god,

landet er stort, placeringen er utrolig mellem Rusland, Kina og Sydkorea – jeg mener, at Nordkorea har et enormt potentiale. Og den der føler det mere end nogen anden er Kim Jong Un. Han forstår det. Han forstår det fuldt ud.”

Trump, roste ved samme lejlighed Mexico. “Mexico gør et godt stykke arbejde ved grænsen og hjælper os virkelig. ... De har arbejdet meget hårdt. Vi klarer os godt sammen. Et godt forhold... Jeg har stor respekt for Mexicos præsident, jeg har stor respekt for de mennesker, vi samarbejdede med” under forhandlingerne i sidste uge.

Mest markant har to møder fundet sted i denne uge mellem amerikanske og russiske embedsmænd, på trods af den intense atmosfære af dæmonisering af Rusland og forsøget på “Trumpgate”. I dag i Prag mødtes USA’s departementschef for Våbenkontrol og International Sikkerhed, Andrea Thompson, med den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, “for at bygge videre på de drøftelser, som udenrigsminister Pompeo og udenrigsminister Lavrov, havde i løbet af deres møde den 14. maj i Sotji, Rusland,” som det amerikanske udenrigsministerium rapporterede. I går i udenrigsministeriet mødtes den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov med den amerikanske departementschef for Politiske Anliggender, David Hale, til samtaler for lukkede døre. Dette skete også i oktober 2018.

Det måske afgørende argument for at vide at potentialet er stort for at efterlade det gamle paradigme af monetarisme og evig konflikt er, at Royal Institute for International Affairs/Chatham House – den officielle politiske arm for den britiske geopolitiske elite – er kommet ud med en delfisk tale for en “Ny Bretton Woods-Konference.” Med småt definerer de dette som en diskussion om nye “økonomiske modeller”, såsom at sætte en stopper for økonomisk vækst på grund af truslen mod klimaet!

Vi kan fatte mod og bruge visdommen i arven fra Lyndon LaRouche. Som Helga Zepp-LaRouche sagde til hans

mindehøjtidelighed den 8. juni, vil disse fjender ikke sejre. “Lyns vision om en fuldt udviklet verden, der bliver en realitet i form af Verdenslandbroen, sker nu: En ny form for internationale relationer mellem nationer, med en dialog mellem klassiske kulturer der erstatter konfrontation, og visionen om et internationalt samarbejde om kolonisering af Månen og en fælles Mars-mission.”

Det vil kræve et nyt kredit- og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som

“udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede “zombiefirmaer” nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – “det sædvanlige blodbad” som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabankerne, og har solgt sin “junk-gæld” til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu “bekymrer” Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem fuldstændigt ødelagte. De “Fire Love”, som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået “BNP-vækst” afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. “Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden.” Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videooptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et

monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, “Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud”, offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: “Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode”. Denne “videnskabelige drivkraft” for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske “Fire Love” i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskraak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går

**vi videre fra her.
Se også diskussionen. Klik
her.**

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

Trump, Barr tager kraftige skridt imod kupmagerne, men spændinger i forhold til Kina truer

Den 2. juni (EIRNS) – Præsident Donald Trump ankommer til London den 3. juni, hvor han har lejlighed til direkte at udfordre de kriminelle handlinger af de britiske imperialistiske operatører, hvis fejlslagne indsats for at afsætte USA's præsident nu er eksponeret for offentligheden. Denne forbrydelse matcher tidligere forbrydelser begået af 'Perfidious Albion' (perfide Storbritannien, red.) mod USA og det Amerikanske System siden frihedskrigen, herunder krigen i 1812 og den britiske sponsorering af konføderationen i borgerkrigen. Den kendsgerning at det Britiske Imperium har udført flere mord på amerikanske præsidenter, herunder på JFK,

kræver, at de britiske efterretningsoperatører, der dirigerede det mislykkede kup, herunder tidligere direktør for MI6 Richard Dearlove og daværende GCHQ-direktør Robert Hannigan, offentligt og højlydt identificeres og fordømmes – noget, som Lyndon LaRouche fremholdt som den “kunstige fordel” opnået ved en forhånds-identificering af den egentlige ‘kontrollør’ af en potentiel snigmorder.

Trump har trods alt offentligt identificeret briterne og Five Eyes-medlemmet Australien som centrale aktører i kuppet. Med hensyn til hans statsbesøg har EIR nu udarbejdet “Syv spørgsmål og krav, som Præsident Trump burde fremsætte overfor sine britiske værter, hvis noget som helst efterretnings samarbejde skal fortsætte”; dette dækkes i dagens ‘EIR Daily Alert’.

En afsløring af det Britiske Imperiums historiske rolle i bestræbelserne på at genoprette kontrollen over dets tidligere amerikanske koloni har aldrig været mere presserende eller mere gennemførlig. Det amerikanske folk har fået øjnene op for denne virkelighed på grund af det åbenlyse britiske had – og de skjulte handlinger – mod Donald Trumps præsidentskab. Mennesker med god vilje, som for eksempel patrioter i deres respektive nationer, må gøre alt hvad der står i deres magt for at hjælpe med at afsløre dette onde uvæsen og afslutte eksistensen af imperialisme og geopolitik i verden en gang for alle.

Nødvendigheden for denne indsats ses af den voksende fare for konfrontation mellem Kina og Trump-regeringen, på trods af Trumps personlige erklæring om at han ønsker gode forbindelser med Xi Jinping og Kina. Tiltrædende forsvarsminister, Patrick Shanahan, der talte ved ‘Shangri-La Dialogue’ i Singapore den 1. juni, fremsatte en række løgnagtige angreb mod Kina, med kun få formildende udsagn der lagde op til samarbejde. Han fordømte Kina som en “uregerlig aktør”, der udfordrer den “regionale orden” og er “den største trussel mod landenes vitale interesser i hele regionen”, idet han gik i detaljer

med flere beskyldninger fra den hysteriske kampagne der foregår i USA og Storbritannien i dag, imod alt hvad der er kinesisk.

De andre nationer i Asien mener selvfølgelig ikke, at Kina er en trussel, men hilser Kinas opstigning – og de store fordele ved det nye paradigme, der tilbydes af Bælte- og Vej-Initiativet – velkommen, på trods af “instruktionerne” fra Vesten om, at de skal tage USA’s parti mod Kina og undgå den “rovgriske økonomi og aftaler om gæld for suverænitet” (Shanahans ord), der kommer fra Kina.

Faren er stor. Den kinesiske forsvarsminister, General Wei Fenghe, henvendte sig til det samme forum i Singapore i dag. Han begyndte: “Menneskeheden står ved en skillevej”, idet han modstillede “Xi Jinpings store vision om at opbygge et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden” med Shanahans forsøg på at genoprette “militære blokke” og åbenlyst forsøge at “undergrave andres interesser”. General Wei udtalte: “Se verden med et åbent og rummeligt sind, og der vil være venner og partnere overalt. Se verden med et smalt og afvisende sind, og der er kun fjender og modstandere. Dette er en selvopfyldende profeti.”

Kinas statsråd udgav også i dag en hvidbog om “Kinas holdning til de kinesisk-amerikanske økonomiske og handelsmæssige konsultationer.” I hvidbogen afviser Kina kraftigt beskyldningerne fra de amerikanske handelsforhandlere, Robert Lighthizer og Steven Mnuchin, om at Kina ikke har honoreret aftaler, eller at Kinas utrolige fremskridt alene skyldes tyveri af teknologier fra Vesten. Hvidbogen fortsætter: “Handelskrigen har ikke ‘gjort Amerika stort igen.’ Ikke desto mindre opfordres der til fornyede forhandlinger.

Den kommende måned, der leder frem til G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni, er et afgørende øjeblik i menneskehedens historie. Statsoverhovederne for de fire store civilisationer, der af Lyndon LaRouche er identificeret som “De Fire Magter”,

vil alle være til stede – Kina, Rusland, Indien og USA (der repræsenterer destillationen af det bedste fra den europæiske civilisation). Trump har antydnet, at han agter at mødes med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på dette topmøde. Det er denne gruppering, som LaRouche identificerede som værende det nødvendige minimum til at udgøre en Ny Bretton Woods-konference; at etablere et nyt globalt kreditsystem; en konference, der kan erstatte det fallerede London-baserede monetære system; skabe et nyt paradigme med et win-win samarbejde, der vil erstatte det nuværende 'anglo-hollandske' liberale system for evigt.

Der vil blive afholdt en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni i New York City. Der kunne ikke være en mere passende begivenhed for at ære hans minde, end at de fire stormagtsledere mødes for at starte processen med at udforme det nye paradigme. Hvis Trump ville bekendtgøre Lyndon LaRouches frifindelse i denne historisk gunstige måned, ville potentialet for det nye paradigme blive betydeligt forøget.

Et nyt paradigme for menneskeheden kræver amerikansk-kinesisk samarbejde!

Den 28. maj (EIRNS) – Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, udstedte i dag højt og tydeligt en opfordring til Lyndon LaRouches bevægelse i USA om at tage føringen med at mobilisere en kraft, der er tilstrækkelig stærk til at knuse det anglofile etablissemments forsøg på at

fremprovokere en konfrontation mellem USA og Kina.

Folk må vækkes: "Vi kan ikke have verden opdelt i to blokke og gå tilbage til en koldkrigsperiode, fordi det ville være det absolutte sammenbrud af verdensøkonomien og have ødelæggende militære og strategiske konsekvenser", advarede hun.

Det amerikanske folk må spørge hvem, eller rettere hvad, der sætter USA op for denne potentielle katastrofe?

Den samme 'efterretningsgruppe', styret af det Britiske Imperium, der bagvaskede, retsforfulgte og fængslede den amerikanske statsmand Lyndon H. LaRouche i dens desperation for at undertrykke hans ideer; det samme britisk-amerikanske 'efterretnings-samfund', der nu endelig er kommet under officiel efterforskning for dets forsøg på at kuppe den behørigt valgte præsident i USA, Donald Trump. Dette er det politi-statsapparat der, med FBI-direktør Christopher Wrays ord, mobiliserer en indsats af "hele samfundet" for at overbevise det amerikanske folk om, at Kina nu er "denne generations trussel", som må indkapsles og besejres.

Alene ideen om, at en nation på 1,4 mia. mennesker, der er engageret i at udvikle sig selv, og nu resten af verden gennem Bælte- og Vejinitiativet, kan "indkapsles", er arrogant selvbedrag. Alligevel pumper disse fjender af USA en bølge af løgne ud om, hvordan Kinas succes med at løfte sit folk – en femtedel af menneskeheden! – ud af tilbagestående og fattigdom, er en trussel mod den amerikanske 'way of life'.

Ikke alle amerikanere er blevet narret af den løgn. Det fremgik af sidste uges samarbejdstopmøde i Kentucky mellem guvernører fra USA og Kina, hvor 400 amerikanske og kinesiske embedsmænd og forretningsmænd talte om, hvordan kineserne og amerikanerne har "det samme værdisystem", nemlig at arbejde hårdt for at skabe bedre liv for deres børn.

Men krigen mod Kina er ikke stoppet. Erklæringer fra amerikanske regeringskontorer om at Kina nu er en fjende, de

vilde tiltag for at lukke den kinesiske telekommunikationsgigant Huawei, og Robert Lighthizer og hans allieredes beslutsomhed med at vende handelsforhandlingerne til et våben for at pålægge kontrol over Kinas interne udvikling, har i kombination rystet Kinas tillid til, at USA kan være en ven. Zepp-LaRouche rapporterede fra sine drøftelser under sin netop afsluttede 12-dages tur til Kina, at der er stor skuffelse blandt mange i Kina over sammenbruddet af det de troede var et positivt forhold, begyndende med præsident Xi Jinpings besøg hos præsident Donald Trump i Mar-a-Lago i april 2017, og de er kommet til den konklusion, at USA's mål for nærværende er at forhindre Kinas opstigning.

Et modsætningsforhold mellem USA og Kina vil dræbe muligheden for at nå den stærkt krævede firemagts-aftale foreslået af Lyndon LaRouche, hvor USA, Rusland, Kina og Indien går sammen for at lede menneskeheden til at erstatte det britiske imperialistiske system og dets onde syn på mennesket som et dyr, advarede hun.

Zepp-LaRouche henledte opmærksomheden på et nøgleafsnit i Global Times' lederartikel den 27. maj, hvor det førende engelsksprogede dagblad i Kina skrev: "I et politisk helt anderledes amerikansk samfund er der ingen magtfuld kraft, der modsætter sig en ekstrem politik mod Kina. Selv om der er kritik af handelskrigen, repræsenterer de fleste af dem særlige interesser. Der er ingen strategisk gentænkning af, hvordan man forhindrer en eskalering. USA's undertrykkelse af Kina griber stadig mere om sig."

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet "er meget velkendte i Kina – faktisk sagde flere mennesker, at vi er berømte i Kina; Lyndon LaRouche er absolut respekteret som en af de mest dybtgående tænkere hvad angår økonomi", rapporterede hun. "De bedre orienterede mennesker i Kina ved hvad vi laver i USA og Europa, men de [Global Times] siger også," der er ingen stærk kraft ... ", en kraft, som kunne

modvirke, hvad de klart ser som kombinationen af Demokraternes krigsfaktion og neokonservative i det republikanske parti,” understregede hun.

Derfor udstedte hun opfordringen til LaRouche-styrkerne om at tage lederskab i USA for at afvise anti-Kina-propagandaen, fordi den ikke er baseret på virkeligheden, og at bruge Lyndon LaRouches ideer til at rykke Trump-regeringen ind i det nye paradigme.

Zepp-LaRouche definerede det nye paradigme enkelt og smukt og argumenterede for, at “det nye paradigme betyder blandt andet at tænke på den slags internationale relationer, der er passende for den menneskelige art. Man kunne ønske, at relationerne mellem nationer er som i en god familie, hvor onklen ønsker, at nevøen skal blive et geni; hvor bedstemor vil have barnebarnet til at være den bedste sangerinde i verden; hvor børnene ønsker at have den bedst mulige alderdom for deres forældre og bedsteforældre – med andre ord, hvor man ønsker det bedste for den anden nation, og man har tanke på, hvordan man fremmer potentialet for det bedste for alle verdens nationer.”

Statsmandskunst   versus geopolitik: Den   asiatiske skueplads

Den 26. maj (EIRNS) – “Det er karakteristisk for et vendepunkt i historien, at de fleste mennesker ikke har noget begreb om, hvad der sker. Kun de visionære, der har en klar ide om

fremtidens positive potentiale, er i stand til at gribe ind i processen i afgørende momenter for at afværge potentielle katastrofer, og i stedet indlede en ny epoke for menneskeheden. Vi befinder os i et sådant faseskift.”

Disse var de indledende ord af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i hendes præsentation til ‘Konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, 2019’, der blev afholdt den 15. maj i Beijing. De beskriver præcist det afgørende øjeblik menneskeheden står overfor.

Menneskeheden står i dag over for to diametralt modsatte, uforsonlige tilgange. Den ene fremmer geopolitik, konfrontation og unilateralisme til forsvar for det Britiske Imperiums døende verdensorden; den anden opfordrer til en dialog mellem nationerne, baseret på højdepunkterne i deres respektive civilisationer. Som Zepp-LaRouche understregede i sin tale: “Hvis vi ønsker at skabe en mere menneskelig orden, må den bygges på de bedste begreber, der er produceret af forskellige kulturer. Disse begreber må så at sige have en ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. “De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som ‘naturlov’, den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for ‘Lyndon LaRouches vise ord’. I denne epoke udarbejdede LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth’s Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar

2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne ønsker at pålægge USA. Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af den nye vision for menneskeheden, der nu spredes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid mellem forskellige lande.”

Russiagate-fupnummer kollapser. Bring USA, Rusland og Kina sammen nu for at erstatte det Britiske Imperium for evigt

Den 22. maj (EIRNS) – Det russiske svindelnummer startede ikke med Obamas efterretningsholds forræderi rettet mod Donald Trump. Det begyndte i 2014, da det samme hold af korrupte efterretningsfolk, sammen med Obamas udenrigsministerium og deres følgesvend George Soros, bakket op af den falske nyhedspresse, iværksatte det Britiske komplot for at vælte den folkevalgte regering i Ukraine, ved åbent at støtte de neo-nazistiske bander, som udfører en voldelig "farve-revolution" mod regeringen i Kiev. Ved at tildele 5 milliarder \$ til anti-russiske NGO'er, uddele små kager til hagekorsbærende bøller på Maidan-pladsen, gennemførte Obamas repræsentant, Victoria Nuland, og hendes ven Christopher Steele – den samme MI6-agent, der senere opdigtede det falske dossier om Trump – et kriminelt, voldelig kup, skød skylden på russerne, og igangsatte deres operation for en 3. verdenskrig.

Derefter opfangede kandidat Donald Trump stemningen fra en amerikansk befolkning, der afskyede den økonomiske nedgang, evindelige koloniale krigsførelse, den forsætlige overmedicinering af deres venner og børn, og kulturen af pessimisme og grimhed. Hans løfte om at genoprette det amerikanske system fandt genklang hos borgere, der havde oplevet 50 års organisering af LaRouche-bevægelsen, som både advarede om truslen om depression og krig under den britisk dominerede monetære og strategiske politik fra familien Bush og Obama, og samtidig fremsatte de nødvendige økonomiske, strategiske og kulturelle politikker for at opnå en ny,

produktiv og fredelig verdensorden.

LaRouche, ene og alene, advarede om det onde i den grønne psykose, der forgiftede den historiske amerikanske optimisme. LaRouche alene identificerede det faktum, at "Dope, Incorporated" (A/S Narkotika -red.,) blev drevet af bankerne i London og Wall Street, de samme spekulative banker som organiserede og finansierede de endeløse krige, der krævedes af "det militær-industrielle kompleks". LaRouche alene kæmpede for et Måne-Mars-projekt for at realisere menneskehedens "udenjordiske imperativ". LaRouche alene fremsatte nødvendigheden af at gøre en ende på det Britiske Imperium, en gang for alle, med dets geopolitiske, dyriske syn på mennesket – intet mindre – og at dette udelukkende kunne opnås ved, at USA sluttede sig til Rusland, Kina og Indien, som et minimum, for at erstatte det fallerede britiske monetære system med et nyt kreditsystem, baseret på de hamiltoniske principper, der havde skabt det oprindelige amerikanske system. LaRouche alene foreslog "Den Nye Silkevej" for at forene øst og vest efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at afslutte geopolitikken for evigt og etablere en ny verdensorden baseret på suveræne stater viet til menneskehedens fælles mål.

Alt dette er nu inden for vores rækkevidde, og er blevet foreslået eller i det mindste antydnet af præsident Trump. Hvis dette skal opnås, må det amerikanske folk indse, at forfølgelsen og retsforfølgningen af Lyndon LaRouche i 1980'erne, af de samme mennesker der udførte det fejlslagne kup mod præsident Trump, forhindrede denne politik i at blive gennemført dengang, før de sidste 30 års katastrofale degeneration.

LaRouches frifindelse af præsident Trump ville bringe denne sandhed frem for verden, og give præsidenten den offentlige og internationale støtte han behøver for at smide den britiske spændetrøje, der er pålagt af den korrupte Kongres, de falske nyhedsmedier, de neokonservative og de neoliberale. Tiden er knap. Tiden er inde. Potentialitet for sejr har aldrig været

større.

GBTimes.com interview med Helga Zepp-LaRouche om Bælte og Vej-Initiativet og Europa

Helga Zepp-LaRouche gav d. 10. maj et fortræffeligt 42 minutters video interview til GBTimes.com redaktør Asa Butcher. GBTimes.com er en multimedie hjemmeside med base i Finland, der er etableret til at fremme en dialog mellem Kina og Europa. GBTimes.coms grundlægger, direktør Zhao Yinong, sendte en skriftlig kondolence ved Lyndon LaRouches død, og underskrev erklæringen til at rense ham fra de falske anklager der ledte til hans uretmæssige fængsling (1989-1994).

Her følger interviewet på engelsk:

GBTimes: We'll begin. I'm going to focus on the Belt and Road Initiative today, following on from the Forum in Beijing last week. If you could describe your feelings on the outcome of the Forum that concluded last week in Beijing.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it was very a really important progress as compared to the first Belt and Road Forum. The first Belt and Road Forum was filled with optimism and the knowledge of all the participants that we were experiencing the birth of a new system of international relations – that was already extremely important. But I think the Second Belt and Road Forum saw a consolidation of that, so you have actually a new system of international relations

which is overcoming geopolitics, and I think this is one of the most important outcomes, apart from, naturally, the enormous economic development which was presented. But I think the idea that you have a system which has a win-win possibility for everybody to cooperate, is the way to overcome geopolitics, and that is the remaining danger, which after all, caused two world wars in the last century. So this is a real breakthrough for humanity.

GBTimes: There's been a growing criticism and backlash against the BRI. Do you think this is misunderstanding, suspicion toward this new system? What are your thoughts on that?

ZEPP-LAROUCHE: It's actually a temporary phenomenon, because the funny thing was, here you had the largest infrastructure program in history, ever, with enormous changes for Africa, for Latin America, for Asia, even for European countries, and the Western media and think-tanks pretended it did not exist for almost four years! And then, all of a sudden, they realized, "Oh, this is really growing so rapidly; it is including more than 100 countries." So they started what I think was a coordinated attack, slandering the Belt and Road Initiative, with arguments which I think can all individually can be proven to be a lie. It comes from the old geopolitical effort to control the world by manipulating countries against each other, and with the Belt and Road Initiative, I think that possibility is vanishing, and that's why they're so angry and hysterical.

GBTimes: What could China do to reduce this demonization of the BRI?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is already doing a lot. For example, even {Handelsblatt}, which was very negative towards the Belt and Road Initiative in the past, they had to bring an article which brought out the fact that the whole argument that China is putting the countries of the third world into a "debt trap" is not holding. For example, the IMF just released

figures that there are 17 African countries which may not be able to pay their debt, but China is only engaged in 3 of them, and all of the others have huge debts to the Paris Club and to other big Western banks – so, who's putting whom into a debt trap?

All of these arguments will be very easy to counter-argue, and the more China makes known its beautiful culture, people will be won over. Because the beauty of Chinese painting, of Classical music, it will win over the hearts. And the most people understand what China is actually doing, the less these attacks will be possible to maintain.

GBTimes: The attacks are more on China than on the Belt and Road Initiative, you say?

ZEPP-LAROCHE: Well, yes. They're on China because China is the major motor behind it. And some of the attacks were that China is supposedly an autocratical dictatorship, and surveillance state and all of these things. But first of all, concerning surveillance, I think the NSA and the GCHQ have outdone anybody already. And naturally China has a system which uplifts the morality of the people: This is based on the Confucian tradition, and for some of the very liberal people in the West, that is already too much, because it disturbs their idea that everything goes, everything is allowed, and from that standpoint, any kind of emphasis on morality is too much for these people.

GBTimes: Isn't sometimes criticism of new ideas and initiatives healthy? It's what we understand here in the West, we don't openly unquestionably accept new things. We do question, and we are a little bit cynical sometimes.

ZEPP-LAROCHE: It's superfluous. It's a waste of energy and it distracts people from accomplishing what needs to be accomplished: Namely, to overcome poverty in Africa, in Latin America, even in Europe. You know, Europe has 90 million poor

people, and I have not seen a plan by the European Union to overcome poverty by 2010, which China intends to do with its own poor people.

So I think it's a waste of energy, and it comes from what I call, when people put on geopolitical spectacles and have neocolonial headphones, then they see and hear the world quite differently from what it is, namely, they only project their own views.

GBTimes: Having been writing about China for the last 5-7 years, it has made a dramatic entrance onto the world stage, when I started writing about it many years ago. And the speed of its arrival, the size of the investments, it can scare a lot of countries – just family and friends who don't know much about China, they want to know about my job where I'm introducing China to the West, as this bridge. There's a lot of a misunderstandings. Do you think some of it comes from this ignorance? And how could that be changed?

ZEPP-LAROCHE: I have the feeling that everybody who was in China, either as a tourist or as a business person, investing or trading, they all come back and they have a very, very positive view. People are impressed about what they see, the really incredible fast train system. Then, if you go in the region of Shenzhen, Zhuhai, Guangdong, Macao, Hong Kong, this is the powerhouse of the world economy, not just the Belt and Road Initiative.

Compare that with the decrepit infrastructure in the United States or many parts of Western Europe, for example. Less than two years ago, I was in Zhuhai at a conference, and we visited this bridge between Hong Kong and Zhuhai and Macao, linking this entire triangular: And this bridge was built, I think, in six years or eight years, including planning! Now, in Germany, we have a famous bridge between Mainz and Wiesbaden, which has been in repair for almost six to eight years, and it's still not ready!

So, I think if people go to China, they come back and they are completely impressed, because they see that in China, people have now virtues, like industriousness, ingenuity, creativity – these are all values we used to have in the West, like when the Germany economic miracle was made in the postwar reconstruction, these values and virtues were German. But now, no longer. Now, we have all kinds of other crazy ideas, and therefore China is taking the lead.

So the people who go to China come back with a positive image, and those who have not been, naturally, they're scared by the negative reports in the media. So the more people can actually go and form their own image, the better.

GBTimes: I have myself, I've seen a disconnect between China and Chinese society, and then the role of the Chinese government, the more negative side that gets covered about in the Western media. Do you think, for instance, with the BRI is just a way to legitimize the Chinese leadership in the world, and to raise it up to the same level that is given to the other countries? Do you think that's acceptable?

ZEPP-LAROUCHE: Well, it is a challenge. Some of the Western institutions talked about that there is now a competition of the systems, meaning the Chinese state model and the Western free market model. And in one sense, it is true; the only problem is that if you have the neo-liberal system, especially after the crisis of 2008, only favoring monetarist interests – the banks, the speculators – and the gap between the rich and the poor becomes ever wider, naturally, then, if you have a country where that is not the case, namely, China having a policy which is oriented toward the common good, an increasing well-to-do middle class of 300 million people, which in 5-10 years will be 600 million people, and obviously the vector of development is upward, naturally that is regarded as a threat by the neo-liberal establishment, which only takes care of its own privileges.

So in a certain sense, the challenge does exist, but I think there is the possibility of a learning process, so one can be hopeful that even some elements of the Western elites will recognize that China is doing something right.

GBTimes: What do you think China could learn from the Western mode? And vice versa, what do you think the two could learn from one another?

ZEPP-LAROUCHE: I think China can learn a lot from the West, but I'm afraid to say, not from the present, contemporaries, or, there is very little to learn. Naturally, ESA cooperating with the Chinese space agency, there is a lot of exchange possible. But in terms of general, cultural outlook, I think China has to go back about 200 years to find positive things in Europe, or the United States, for that matter. You know, European Classical culture can be an enormous enrichment for China, but these are composers who are Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, or great poets. But these are all things which, unfortunately are not dominating the cultural outlook of most Europeans and Americans today. So there has to be a dialogue across the centuries, and then both sides can profit from each other.

GBTimes: In a sense, you're very pessimistic about the Western stands at the moment. Do you think China is the only option available to the West at the moment?

ZEPP-LAROUCHE: No, I'm not pessimistic, I'm just saying that you see that some of the elites, or so-called elites, are hardened in their view. You have others who are absolutely recognizing that the whole mankind needs to cooperate together in new ways, for example, Switzerland. You know the President of Switzerland, who participated in the Belt and Road Forum just signed a memorandum of understanding, not only for Switzerland, but for a whole group of Central and Eastern European countries, which Switzerland is representing in the international organizations.

So there is a big motion. You have Italy signing a memorandum of understanding with China, on the development of Africa. Greece wants to be the gateway between trade from Asia, through the Suez Canal all the way into Europe. Portugal and Spain want to be the hub for the Portuguese- and Spanish-speaking people around the world.

So there is a lot of dynamics and motions, I'm just referring to some of the monetarist views and those people who talk about the "rules-based order" all the time, but what they really mean is austerity.

So, I'm not talking about the West in general. I think the West – I'm an optimist about the potential of all human beings – I'm only talking about certain parts of the establishment in the West.

GBTimes: You mentioned Italy and Switzerland. How significant is it that they signed up to the BRI now?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is extremely important. First of all, Italy, as you know, is the third largest economy in Europe. The north of Italy is highly industrialized and has a lot of industrial capability; many hidden champions actually are in northern Italy. So, if such a country is now, as the first G7 country, officially joining with a memorandum of understanding, this can become the model for all of Europe. And Prime Minister Giuseppe Conte who just participated in the Belt and Road Forum came back and said exactly that: That Italy plans to be the leader in bringing about a better relation between China and Europe. So I think this is extremely important.

And Switzerland, even if it may be a small country, they are independent; they are sovereign, they are not part of the European Union. And President Maurer just declared, or his spokesman, that they do not need advice from the European Union because they can make their own policy. So, I think this

is all a new, healthy spirit of self-consciousness and self-assertion, which is very good, and can be indeed a sign of hope for everybody else.

GBTimes: How do you see it impacting Europe, their participation in the BRI, in the short term, and perhaps in the longer term?

ZEPP-LAROUICHE: Well, there are different learning curves: Some are quicker, others are slower. For example, the so-called four big countries – that does not include Italy – that did not send heads of state or government, but only ministers, Spain, France, Germany, and I think Great Britain, by not sending their heads of state sort of expressed their reservation. But then even the German Economic Minister Altmaier, who on the first day of the Belt and Road Forum basically said, “we have to have transparency and rules,” with the usual kind of arguments, but the next day, he said something much more positive. He said: Oh, this was much better than I expected, the Chinese are actually trying to solve problems, and I will come back in June with a large delegation of businessmen. So, I actually find this quite good. It shows that eventually, I think, I hope, reason will prevail.

GBTimes: I think some of the obstacles for Western countries, is like Turkey refusing to participate because of the Uighur problem; that there are other issues that aren't related to the Belt and Road, that China has to overcome first.

ZEPP-LAROUICHE: All of these problems will eventually be solved, because I think the key to solving of any regional, ethnic, historical cultural problem is development. If people actually see the advantage of turning non-developed countries or areas into prosperous ones, into having more youth exchange, young people understanding each other, people-to-people exchange, dialogue of cultures, bringing forth the best tradition of each culture; plus, naturally, real improvement

of living standards, longevity, I think that even if not all develop with the same speed, we are at a tremendous change of an epoch of human civilization. The idea of these local and regional conflicts will eventually not be there any more.

If I just can point to the fact that now the eight radio-telescopes working together, being able to make, for the first time, images of the black hole in a galaxy which is 55 million light-years away, proving that Einstein's theory of general relativity was actually correct – now, that, for me is the sign of the future: Because this image could not have been made by one country alone. It needed telescopes sited in Chile, in Spain, in the United States, in the Antarctic, and you needed the whole world actually working together to make such a technological breakthrough possible.

I think that that will be the kind of relationship people will have to each other in the future, and I think this is what Xi Jinping really is the kind of thing he means when he says, “a shared community for the one future of humanity.” Because the common interest will eventually come first, and then everything else will fall into place.

GBTimes: Another one of the criticisms was currently “all roads lead back to Beijing” rather than a multilateral approach to BRI, where it's between other country, it always leads back to China at the moment. Do you think that is a problem?

ZEPP-LAROUICHE: I don't know. First of all, I think Russia has a big influence, I think the African countries are becoming much more knowledgeable and confident about their own role. There are many Africans who speak that, in the future, Africa will be the new China with African characteristics. So, I think it's all changing very quickly, and those people who complain that there is too much Chinese influence, well, then they should bring in their active, creative contribution, and define what the new platform of humanity should be.

And I think China has said many times, and I have absolutely every confidence that that is the case, that they're not trying to export their social model, but that they're just offering the experience of the incredible success of the last 40 years of the reform in opening-up, and basically tell developing countries, "Here, if you want to have our help in accomplishing the same thing, we are willing to provide it." And naturally, the countries of the developing sector, which had been neglected, or even treated negatively by colonialism, by the IMF conditionalities, when they now have the absolute, concrete offer to overcome poverty and underdevelopment, why should they not take it?

So, I think all these criticisms are really badly covered efforts to hide their own motives. I really think China is doing the best thing which has happened to humanity for a very long time, and I think the Belt and Road Initiative is the only long-term plan for how to transform the world into a peaceful place. And I think that should be applauded and people should have a cooperative approach.

GBTimes: My next question was going to be, how confident are you that the BRI will pay off for China, but I get the sense that you're very confident.

ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it already paying off! First of all, it makes it more easy for China to develop its own western and internal regions, because they are now sort of integrated into the Belt and Road transport routes to Europe, to Central Asia, integrating the Belt and Road Initiative with the Eurasian Economic Union, and hopefully eventually also the European Union. So I think it is already bringing benefits to China.

And from an economic standpoint, the more a country exports high technology goods and technologies, the more than becomes a motor to develop one's own industry even to high levels. So it's like a self-inspiration, so to speak, and that is already

paying off. That's what any country should do.

GBTimes: You mentioned technology: It's also the digital Silk Road, Digital Belt and Road. Of course, China has a lot of control over its internet, on the Great Firewall: How much of a barrier do you think that will be for countries to build relationships via the Belt and Road Initiative?

ZEPP-LAROUICHE: You mean the G5 question and Huawei?

GBTimes: Well, partly that, too, but also the control of the internet inside of China, which is difficult for Western companies to do business, to establish themselves, as there are a lot of controls there. Do you think that could be a barrier, as part of the digital Belt and Road, that's also being discussed.

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think there can be ways of making arrangements which are satisfying to everybody. This whole question of "digital control" and so forth, is highly exaggerated, because, if you look at who is controlling the internet, you have the big firms, Apple, Google, Facebook, and they are very linked with the Western government's. You know, in a certain sense, after the scandal of the NSA listening into everybody's discussions, which erupted a couple of years ago and which was never changed or remedied or anything, we are living in a world where that already happening. And I think China is not doing anything more than the NSA or the already mentioned GCHQ doing that in the West.

So I think the fact that China has a competitive system, to this Western system is what causes all of this debate. Because the people who had the control of the internet first, they should like to keep it that way, and they regard China as a competitor, which they don't like, but that's a fact of reality now.

GBTimes: One question I have is why do you think the Belt and Road Initiative is needed, when there's the Asian

Infrastructure Investment Bank, now? Do you think the two are mutually exclusive, or do they work together?

ZEPP-LAROCHE: No, I think the Belt and Road Initiative has many financing mechanisms. You have the AIIB, you have the New Silk Road Fund, you have a lot of the Chinese banks themselves which are doing the investment. I have been advocating for a very long time, that the West should modify its own credit institutions to work on a similar principle. Now, that would be actually very possible, because the American System of economy as it was developed by Alexander Hamilton, who created the first National Bank as an institution for issuing credit, that is actually very close to what China is doing. As a matter of fact, I would even go so far as to say, that the Chinese economic model is much closer to the American System, as it was developed by Alexander Hamilton, and then revived by Lincoln, by Henry C. Carey, by Franklin D. Roosevelt; so if the United States would say, we create our own national bank; and Germany, for example, would say, we go back to the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the Credit Institution for Reconstruction, which was used for the reconstruction of Germany in the postwar period, which was also a state bank, – or it still is a state bank – then you could have a new credit system, whereby each country would have their own national bank; you would have clearing houses in between them to compensate for duration of investment, or the differences between small and large countries with lots of raw materials, or not so much – you need these clearinghouses. But you could create a new credit system, a New Bretton Woods system with fixed exchange rates, having a stability in the system which the Western system presently does not have.

So, I think that the more countries go to these kinds of credit financing of projects the more stable this new system will become.

GBTimes: Do you think the United States will ever become part of the Belt and Road Initiative, under the Presidency of

Donald Trump, or perhaps whoever is voted in next

ZEPP-LAROUCHE: That's actually the big question, you know: Will the rise of China be answered by the United States, either with a war, the Thucydides trap which some people have mentioned as a danger? There were in history twelve cases where a rising power overtook the dominant power up to that point, and it led to war; and there were four cases where it happened in a peaceful way. Now, China, first of all, has offered that neither of these two options should occur, but they have offered a special great power special relationship model, based on the acceptance of the other social model's sovereignty, non-interference. And I think Trump with his America, First policy is more inclined to respond to such a model than the previous administrations of Obama and Bush, who had these interventionist wars in the Middle East and everywhere else for exporting their system of so-called "democracy" and human rights.

So I think President Trump has said very clearly that he wants to have a good relationship with China. He calls President Xi Jinping his friend all the time. And I think the present trade negotiations actually, in my view, demonstrate that the United States would suffer tremendously, if they would try to decouple from the Chinese economy. They probably would suffer more than China, because China is much more capable, in my view, to compensate for the loss of the relationship with the United States.

But I think that the hopefully reasonable way would be to say, "OK, let's use the foreign exchange reserves of China which they have in terms of U.S. Treasuries; let's invest them through an infrastructure bank in the United States, to help to modernize American infrastructure." And that would be an urgent need, because if you look at the U.S. infrastructure, it's really in a terrible condition, and President Trump, who is talking today, I think, with the leading Democrats Pelosi and Schumer on a new infrastructure legislation; the sums

which are discussed here, from what I have heard so far, are so small! First of all, the Republicans don't want to have Federal spending; the Democrats are talking only about "repair," and small issues.

So, what is lacking in these discussions is a grand design, where you would take the approach China has taken for the modernization of its infrastructure: To have fast train systems among all the major cities, to have slow-speed maglev trains for intra-urban transport. Now, you could take that same approach and modernize the entire infrastructure of the United States. And if China would, in turn, offer that U.S. companies would integrate more into the projects of the Belt and Road around the world, it would be beneficial for both. Some American companies are already doing that, like Caterpillar, General Electric, Honeywell, but that could be a real incentive for the United States to go in this direction.

Hopefully it will happen that way, because if not, I think a clash between the two largest economies would be a catastrophe for the whole world: So, let's hope that the forces of good will all work together to get to this positive end.

GBTimes: Let's talk about the Schiller Institute itself as a think tank. What is your day-to-day role in the promotion of the Belt and Road Initiative? How do you work to support it?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, you know, this all goes back to the life's work of my husband, who died recently: Mr. Lyndon LaRouche; who spent, actually, the last 50 years, to work on very concrete development projects. The first such project we presented in '76 in Paris. This was a comprehensive plan for the infrastructure development of all of Africa. Then we worked together with the President of Mexico José López Portillo on a Latin American development plan – this was '82. We worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan, and also in the beginning of the '80s, we developed a 50-year development plan for the Pacific Basin. And then, when the

Berlin Wall came down, and the Soviet Union disintegrated, we proposed to connect the European and Asian population and industrial centers through development corridors, and we called that the Eurasian Land-Bridge.

So we have been engaged in these kinds of big projects for the transformation of the world economy for the last decades, and naturally, we proposed it to China in the beginning of the '90s. I attended a big conference in '96 in Beijing, which had the title, "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge." And China, at that time, declared the building of the Eurasian Land-Bridge the long-term strategic aim of China by 2010. Then, naturally, came the Asia crisis in '97, so the whole thing go interrupted.

We were very happy when Xi Jinping announced the New Silk Road in 2013, because, in the meantime, we had kept working for this. We had {many} conferences, actually hundreds of conferences and seminars all over the world. So this is has been one major point of what the Schiller Institute has been doing for the last decades. So naturally, we are very happy that now, what was only planning on our side is now being realized by the second largest economy in the world, and therefore, it becomes reality: And that makes quite happy.

GBTimes: Is there anything else you'd like to add? I've asked my questions and a lot more. Is there anything we haven't touched upon, you'd like to talk about?

ZEPP-LAROUCHE: We could talk a little bit more about the culture of the New Silk Road.

GBTimes: Please – in what way?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the New Silk Road, or the Belt and Road Initiative, it's not just about economics and infrastructure. But I think equally important, if not more important, in my view, is the cultural side of it: That it could lead and will hopefully lead to an exchange of the best

traditions of all cultures of this world. And by reviving the best traditions, like Confucianism in China, Beethoven in Germany, and Schiller; Verdi in Italy, and so forth and so on, it will ennoble the souls of the people, and I think that that is the most important question right now, because I agree with Friedrich Schiller, according to whom this institute is named: That any improvement in the political realm can only come from the moral improvement of the people. And therefore, I think it's also very interesting to me that President Xi Jinping has emphasized the aesthetical education as extremely important, because the goal of this is the beautiful mind of the pupil, of the student.

Now, that is exactly what Friedrich Schiller said, who in the response to the Jacobin Terror in the French Revolution, wrote his {Aesthetical Letters} in which he develops his aesthetical theory, which I find is in great cohesion with what Xi Jinping is saying; and that has also to do with the fact that the first education minister of the Chinese Republic studied in Germany, and he studied Schiller and Humboldt; his name was Cai Yuanpei – I'm probably pronouncing it wrong again – but he was the first president of the Beijing University, and I think there is a great affinity, a much greater affinity between the thinking of the aesthetical education as it is discussed by Xi Jinping and as it does exist in the Schiller-Humboldt tradition in Germany, in particular. I would just hope that that kind of a dialogue could be intensified, because then I think a lot of the prejudices and insecurities about the other culture would disappear, and you would bring back and bring forth the best of all sides.

GBTimes: How could this be accomplished, do you think? What sort of forms?

ZEPP-LAROUCHE: You can organize conferences, you can more consciously make the poetry known – I think poetry is very, very important, which is naturally not so easy, because as Schiller said, you have to be a poet in two languages to do

justice to the poetry of one language. You could have more conscious theater performances, not just as an entertainment but involving students, children, adults, and make more exhibitions, make more deep-level understanding of the other culture.

I think China is doing an enormous amount of that, but I would have still some suggestions to make it more than entertainment, because many people go to these things, and they don't quite "get it" what it's all about; and then, it was nice, but the deeper philosophical, poetical, musical meaning could be made more pedagogically intelligible, and I think that would be a way of opening the hearts of more people, because they would recognize what treasures are there to be discovered.

GBTimes: Do you have any closing words on the Belt and Road you'd like to share with our readers?

ZEPP-LAROCHE: I think we are probably the generation on whom later generations will look back to, and say, "Oh! This was really a fascinating time, because it was a change from an epoch to another one." And I have an image of that, which is, this change that we are experiencing right now, is probably going to be bigger than the change in Europe between the Middle Ages and modern times. In the Middle Ages you had people believing in a whole bunch of axioms, the scholastics, Aristotelianism, witchcraft – all kinds of strange beliefs – and then, because of the influx of such thinkers as Nicholas of Cusa, or the Italian Renaissance, the modern image of man, of science and technology, of the sovereign nation-state, all these changes happened, and they created a completely different view of the image of man and of nature, and the universe, and everything we call "modern society" was the result of this change.

Now, I think we are in front, or the middle of such an epochal change, where the next era of mankind will be much, much more

creative than the present one, and that's something to look forward to, because we can actually shape it, and we can bring our own creative input into it. And there are not many periods in history when that is the case: So we are actually lucky.

Se interviewet på GBTimes.coms hjemmeside her.

Trump erklærer, at han vil mødes med præsidenterne Xi og Putin; mange farer i mellemtiden

Den 13. maj (EIRNS) – I dag sagde præsident Donald Trump: “Jeg skal mødes med præsident Xi. Jeg skal også mødes med præsident Putin.” Idet han antydede, at denne anledning vil være G20-mødet i juni i Japan, fremsatte Trump denne kategoriske bekendtgørelse på en pressekonference i eftermiddags med sin gæst, den ungarske premierminister Viktor Orbán, hvor Trump blev mødt af voldsomme spørgsmål fra journalisterne, overvejende fokuseret på den anspændte situation omkring de amerikanske toldtariffer med Kina og konfrontationen med Iran.

I takt med Trumps meddelelse er statssekretær Mike Pompeo nu på vej til Sochi, hvor han er udsendt for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i morgen, og det forventes også at han mødes direkte med præsident Vladimir Putin. I Sochi i dag mødtes Lavrov også med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi. Deres forhandlinger vedrørte ikke kun forberedelserne til præsident Xi Jinpings besøg den 6.-8. juni i Skt. Petersburg i forbindelse med det Internationale Økonomiske Forum, men også hvorledes den Eurasiske Økonomiske

Union yderligere kan integreres med Bælte- og Vejinitiativet, i hvad det russiske udenrigsministerium i dag betegner som "opbygningen af et Større eurasisk Partnerskab."

Dette tempo i stormagtsdiplomati er yderst velkomment, da de mange farer nu truer med at eksplodere i forfærdelige kriser. Hvad der kræves er det højeste niveau af samarbejde, for at begynde at løse de påtrængende problemer. I forbindelse med Pompeos besøg i Sochi, vil spørgsmålet om at standse truslen om atomkrig stå øverst på listen, ifølge russerne. Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov sagde, at der fokuseres på bilaterale drøftelser for en forlængelse af START-traktaten, som udløber i 2021. I Trumps telefonsamtale med Putin tidligere på måneden sagde Trump, at han ønsker en atomvåbenkontrolaftale, der vil "fjerne noget af den enorme ildkraft, vi har lige nu."

Dette tankeniveau er også vigtigt for handelsforbindelserne mellem USA og Kina. Den sande fælles interesse for disse to magter indebærer en genopretning af de handelsmæssige forbindelser mellem dem selv og med de andre nationer, i form af fælles interesser, økonomiske mål, der spænder fra fælles rummissioner, til fælles jordiske opgaver – især missionen om at modernisere infrastrukturen og den produktive platform i Nord- og Mellemamerika. Med andre ord ånden fra den Nye Silkevej i aktion.

Men i øjeblikket er Præsident Trump meget optaget af "matematikken" i toldtariffer og penge. Han lovpriste i Det hvide Hus i eftermiddags, hvordan told på Kina er godt for USA, efter at kontoret for USA's handelsrepræsentant i dag udsendte flere oplysninger om tidspunkter og satser for den nyligt annoncerede amerikanske told mod Kina, og Kina har også annonceret nye takster på 60 milliarder \$ på importerede varer fra USA (omkring 5.000 produkter), som varierer i priser fra 5% til 25%. Trump sagde: "Jeg kan godt lide vores position ... vi modtager milliarder af dollars". Han sagde: "Vi handler meget mindre med Kina, end de gør med os..." Han fortalte

hvordan en lille del af toldindtægterne – måske 15 milliarder \$ – vil gå til USA's landmænd, indtil tingene er løst.

Heldigvis er døren åben for diplomatiet til at ændre denne fremgangsmåde. Selv om der ikke er nogen nøjagtig tidsplan, er den amerikanske handelsrepræsentant, Robert Lighthizer, inviteret til Beijing, ifølge Larry Kudlow, Trumps direktør for det Nationale Økonomiske Råd, der talte i aftes på Fox News Sunday. Omstændighederne råber på Lyndon LaRouches visdom, som sagde, at man altid skulle gå til værks fra det højeste standpunkt. Pas på de geopolitiske fælder. Det der kan være det afgørende element i at fremme potentialet for det globale diplomati lige nu, er udgivelsen i denne uge af en masseomdeling af et LaRouchePAC mindeskrift om Lyndon LaRouche. I dagens udgivelse hedder det:

“LaRouchePAC har netop udgivet 10.000 eksemplarer af en 64-siders brochure, ‘Restoring the Soul of America: The Exoneration of Lyndon LaRouche’, til omdeling i hele USA. Fordelingen af denne brochure i trykt form og elektronisk format er hovedfronten i kampen for at gennemføre en dybtgående ændring i USA og af verdenspolitikken, ikke blot for at rette op på en historisk fejltagelse, men for at gå ind i fremtiden på et dybt forankret fodfæste af kulturelt og videnskabeligt fremskridt, baseret på en lidenskab for sandhed, skønhed og retfærdighed.

Mens statsanklagere retter

blikket mod briterne og Obamas gerningsmænd bag Russiagate, går krigspartiet grassat. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 9. maj 2019

Den seneste afsløring fra en aktindsigt (FOIA – Freedom Of Information Act) om Christopher Steeles beskidte handlinger er endnu en 'bombe' der viser, at man skal holde briterne ansvarlige for det farlige kupforsøg mod præsident Trump. Og i takt med at der dagligt dukker flere beviser op på den britiske rolle, i direkte koordinering med Obamas efterretningsteam, hvor skal USA's udenrigsminister Pompeo gå hen for at piske en anti-russisk, anti-kinesisk stemning op? Til London, selvfølgelig, hvor han proklamerede, at 'det særlige forhold' (Special Relationship) mellem USA og U.K. blomstrede!

I denne uges webcast gennemgår Helga Zepp LaRouche optrapningen af 'brændpunkterne', af især Pompeo og Bolton, der agerer i modstrid med præsident Trumps ofte gentagne ønske om at have gode samarbejdsrelationer med de to nationer. Idet hun betegner de rablende anti-kinesiske beskyldninger fra efterretningsfolk, kongresmedlemmer og medier som et 'raserianfald mod den gule fare', understreger hun betydningen af at få handelsforhandlingerne mellem USA og Kina tilbage på

sporet, som et skridt i retning af USA's deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

Hvorfor vi skal stemmes ind i Folketinget. Tom Gillesberg kandidat uden for partierne i København fra Schiller Instituttets Venner

Se også Schiller Instituttets Venners hjemmeside www.sive.dk

Vær optimistiske! Samtalen mellem Trump og Putin fremskynder det nye paradigme.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. maj 2019.

Det 90 minutters lange opkald mellem præsident Trump og Putin blev hilst velkommen af Helga Zepp LaRouche som "en rigtig god nyhed", da hun gennemgik de omfattende strategiske konsekvenser af den nye situation, der er opstået efter Russiagate.

Disse omfatter:

- Betydningen af Trump-Putin-diskussionen om økonomisk og strategisk samarbejde, herunder at afhjælpe situationerne i Venezuela, Ukraine og Nordkorea;
- Det positive potentiale for samarbejde mellem USA og Kina, med endnu et møde om handelsforhandlinger planlagt – dette foregår på trods af de britisk dirigerede neokonservatives bestræbelser på at sabotere det;
- En bredere anerkendelse af det attraktive ved at samarbejde med BVI efter det andet BVI-forum, som det fremgår i flere aktuelle rapporter, der er udgivet i Tyskland;
- Betydningen af mødet om infrastrukturen mellem Trump og de Demokratiske ledere af Kongressen, der fremhæver splittelsen blandt Demokraterne mellem de vanvittige, som stadig er fokuserede på en rigsretssag og Green New Deal, og Pelosi og hendes netværk, der erkender behovet for at opnå noget positivt;
- Voksende erkendelse af den britiske rolle i iscenesættelsen af Russiagate.

Kampen for at frifinde Lyndon LaRouche udgør den bedste køreplan for at forstå hvem der styrede Russiagate og de

strategiske årsager hertil. LaRouches rolle viser den enkeltes evne til at ændre historien og bør være en kilde til optimisme, et afgørende behov for at vinde kampen for det nye paradigme.

Forhandlingerne mellem USA og Kina om handelsaftaler genoptages i Beijing; vil en strategisk aftale om Bæltet og Vejen følge efter?

Den 30. april (EIRNS) – Efter afslutningen af det enormt succesfulde 2. Bælte- og Vejforum, er Beijing i dag stedet for den næste runde af amerikansk-kinesiske forhandlinger, hvilket kunne føre til et topmøde imellem Trump og Xi i Washington DC i nær fremtid. Selv om emnet for forhandlingerne nominelt er en handelsaftale mellem de to lande, er det egentlige underliggende emne spørgsmålet om hvorvidt USA kommer med ombord i den globalt definerende proces med Bælte- og Vejinitiativet. Briterne er synligt nervøse for at dette kunne finde sted, til trods for det lave niveau af den amerikanske repræsentation på selve forummet.

Problemet, som briterne står overfor, er ikke kun, at de fleste nationer i verden stort set skifter centret for deres opmærksomhed til Bælte- og Vejinitiativet. Den virkeligt

skærpene faktor er, set fra deres synspunkt, at præsident Donald Trump hamrer løs på den britiske (ikke russiske) rolle i det mislykkede statskup imod ham, og igen truer med at frigive alle de hemmeligstemplede dokumenter i sagen. De forstår, at præsident Trump fuldt ud er i stand til at begrave det særlige forhold ('special relationship') med Storbritannien og i stedet skifte over til en fungerende alliance med Kina, Rusland og andre nationer, en alliance med fokus på hurtig økonomisk vækst og en ny sikkerhedsarkitektur.

Med alt at tabe står briterne bag en bølge af rabiat anti-kinesisk propaganda, i denne uge præget af en opfordring til at gribe til våben fra Kiron Skinner, direktør for politisk planlægning ved udenrigsministeriet. Og den samme britiske hånd er bag de fornyede krigs- og irregulære krigsforanstaltninger (terrorisme), fra Venezuela til Taiwan-strædet, til amerikansk indenrigsterrorisme.

Den amerikanske finansminister Steven Mnuchin, som er i Beijing for handelsforhandlingerne sammen med handelsrepræsentant Robert Lighthizer, fortalte til Fox Business den 29. april: "Der er stadig nogle vigtige spørgsmål. Vi har stadig mere arbejde at gøre. Hvis vi kommer til en færdig aftale, vil den have reelle bestemmelser omkring håndhævelse," og tilføjede at disse bestemmelser er "tæt på at være færdige "og kun har brug for "en smule finjustering." Efter forhandlingerne i Beijing vil den kinesiske hovedforhandler, vicepræsident Liu He, komme til Washington, DC den 8. maj for opfølgende samtaler.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag det der står på spil med følgende ord: "Det epokegørende spørgsmål er i virkeligheden: Vil vi være i stand til at flytte civilisationen til et nyt paradigme, hvor geopolitikken stopper, hvor vi finder en måde at samarbejde om menneskets fælles mål, og har den form for global rekonstruktion af verdensøkonomien, som Lyndon LaRouche viede hele sit liv til? Dette følger tydeligvis med den form for revolutionære gennembrud i videnskab og kultur, som

LaRouche var ansvarlig for. Alt dette er inden for rækkevidde, men det kræver – og dette understreges – at det Britiske Imperium bliver besejret, og at USA bliver bragt på en kurs for at tilslutte sig den nye dynamik i den Nye Silkevej, som virkelig er et synonym for dette nye sæt af internationale forbindelser.

“Det er i virkeligheden, hvad kampen for Lyndon LaRouches frifindelse handler om. Derfor er det den vej, der mest direkte fører til skabelsen af et nyt paradigme.”

LaRouchePAC foredrag # 1 (27. april):   Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. Helga   Zepp-LaRouche, grundlægger   af   Schiller Instituttet

En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hære: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone (læreren i denne klasse) i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ. For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med et begreb om

den nødvendige renæssance.

‘Den Nye Silkevej’ er en ustoppelig dynamik; Vi må stadigvæk gennemføre Lyndon LaRouches økonomiske love

Den 29 april (EIRNS) – Er mere end 130 regeringer, 37 stats- og regeringschefer, alle større internationale og finansielle institutioner og 5.000 virksomheder på én konference tilstrækkelig til at overbevise om, at der er ved at opstå en ny økonomisk orden? Den ekstraordinære deltagelse af regeringer, stats- og regeringschefer – et betydeligt antal af dem der indtil for nylig blev betragtet som “skeptikere” og “kritikere” af Bælte & Vejens store infrastrukturprojekter – og virksomheder på det andet Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde sammenlignes med de største internationale møder i historien. Det var allerede bevist på, at Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig betydeligt siden det første Bælte- og Vejforum i 2017 og nu er et ustoppeligt nyt paradigme for økonomien. Visse myter om “tilbageslag” og “kritik” i Asien, som er blevet spredt, faldt også til jorden.

“Udviklingen i den seneste periode gør det meget klart, at den dominerende dynamik i verden i dag er Bælte- og Vejinitiativet”, erklærede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med Europæiske kolleger i

dag. Hun er, sammen med sin mand Lyndon LaRouche, en intellektuel forfatter af denne dynamik fra 1980'erne og frem. "Dette", sagde hun, "er det vigtigste initiativ med hensyn til infrastruktur uden fortilfælde, hvad angår et nyt sæt af relationer, hvad angår nye kulturelle relationer og en ny ånd af Silkevejen, at det simpelthen er det vigtigste punkt på dagsordenen, og at det er den eneste langsigtede strategiske plan til at føre verden ind i et nyt paradigme. Og interessant blev dette i store træk sagt på den måde af den schweiziske præsident, Ueli Maurer, der kommenterede, at dette var Schweiz' langsigtede, strategisk plan; så han underskrev en hensigtserklæring med Xi Jinping. "Den italienske premierminister, Giuseppe Conte, der underskrev en hensigtserklæring med præsident Xi i Rom i sidste måned, sagde stort set det samme, i glæde over at Italien havde "banet vejen for andre europæiske nationer, som nu vil indgå aftaler" med Kinas Nye Silkevej.

Det mest presserende spørgsmål, sagde hun, er et samarbejdsforhold mellem USA og Kina. Amerika, som ikke var repræsenteret på højt niveau på forummet, har brug for Bæltet & Vejen. Men begge behøver noget andet. "Jeg tror hvad der hovedsagelig mangler, er en umiddelbar tilgang til Lyndon LaRouches ideer, mest af alt for USA's befolkning, men langt videre, for hele verden. Og jeg har sammenlignet det med den indflydelse, som indførelsen af Platon havde i forbindelse med kirkerådene i Ferrara og Firenze, hvilket udløste eksplosionen af den Italienske Renæssance. For hvis Nicholas af Cusa ikke have bragt den græsk-ortodokse kirkes forskere, Bessarion og Plethon, som alle var de førende lærde i Platon; og bragte de samlede værker af Platon, der var gået tabt i Europa i 1700 år – der var måske et par eksemplarer i nogle klostre, men ingen kunne læse dem mere, fordi folk ikke kunne forstå græsk mere – så det var faktisk, da den græske ortodokse kirke bragte Platon på banen. Heldigvis var der Medici'erne, der finansierede et storstilet program til at oversætte værkerne, og det var begejstringen for Platon, som gjorde den Italienske

Renæssance, til hvad den udartede sig til.

“Og jeg tror, at der i Bælte- og Vejinitiativets opblomstring er mange gode ideer og mange vigtige begreber, men at den dybere forståelse af hvad der kræves udelukkende findes i LaRouches værker. Derfor er frifindelsen så absolut vigtig, naturligvis bortset fra det faktum, at hans modstandere er krigspartiet”. Lyndon LaRouches frifindelse, konkluderede hun, “er den afgørende brik til at gøre verden til et sikkert sted.”

**Det andet Bælte- og Vejforum
bringer verdensøkonomien ind
i en ny dimension.**

**Schiller   Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-Larouche den 28. april
2019**

Idet hun erklærede det netop afsluttede Bælte- og Vejforum i Beijing for en stor succes, rapporterede Helga Zepp LaRouche om den globale deltagelse i arrangementet og det udvidede omfang af BVI-aftaler. Hun betegnede den aktive inddragelse af en række europæiske ledere som “meget interessant”. Med henvisning til hendes LaRouchePAC-studiekreds aftenen før, opfordrede hun seerne til at se det

klip hun brugte med Lyndon LaRouches tale fra 1997, hvor han insisterede på at USA måtte tage del i den Eurasiske Landbro – og med henblik på hvad der lige er sket i Beijing, sagde hun, at man igen ser, hvor profetisk han var med hensyn til at imødekomme menneskehedens fremtidige behov.

Nu, hvor Trump åbenlyst identificerer Russiagate som et “kup”, der er udtænkt til at drive ham ud af embedet – hvilket medierne, hvor utroligt det end måtte være, praktisk talt har ignoreret, – er det klart, at den britiske rolle i organiseringen af kuppet vil komme ud, sammen med deres rolle i at angribe BVI. Hun understregede, at i betragtning af at de der står bag kuppet kommer fra de samme netværk, som engagerede sig i de massive bagvaskelser af Lyndon LaRouche, er kampen for hans frifindelse afgørende for USA's overlevelse.

Ligesom Cusas genoplivelse af Platons værker var afgørende for at skabe Den italienske Renæssance, er en fordybelse i LaRouches videnskabelige og filosofiske værker ligeledes afgørende for at sikre succes for det nye paradigme i dag. Den ekstraordinære internationale indsats der var involveret i de fantastiske fotografier taget af et “sort hul” er en anden demonstration af dette princip: at det er vigtigt at udfordre alle aksiomerne fra et højere synspunkt. Internationalt samarbejde i rummet er afgørende for at inspirere dagens ungdom til at favne ægte videnskab for at skabe en bedre fremtid.

Set med Lyndon LaRouches øjne

Den 25. april (EIRNS) – Åbningen af det andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing i dag, med deltagelse af 37 stats- og regeringschefer blandt repræsentanter for over 150 nationer, burde i enhver rationel persons bevidsthed umiddelbart udelukke enhver bagvaskelse mod det store initiativ. Ydermere kendetegner Bæltet og Vejen og det aktuelle forum en gryende ny epoke af verdenshistorien; en epoke som Lyndon og Helga LaRouche længe har forudset og uafbrudt gennem årtier arbejdet for at skabe. Hvem kunne ellers have forudsagt, at et udviklingsland – Kina – kunne danne spydspids for en sådan seismisk international transformation, knapt 40 år efter at landet begyndte at rejse sig fra asken med Deng Xiaopings reformer? Bæltet og Vejen og Kinas mirakel bør være en inspirationskilde til patrioter i USA og alle andre lande.

Som for at understrege denne pointe annoncerede Kinas rumfartsagentur i går, at Kina vil udføre en bemanded månelanding og bygge en (robotbemandet) forskningsstation på Månen (sidstnævnte ved dets sydpol) inden for et årti. Ifølge Kinas tidligere planer, var den bemandede landing planlagt til at finde sted i 2030'erne – mon planerne blev fremskyndet på grund af præsident Trumps forpligtelse til at sende en mand og en kvinde til månen inden for fem år? Kina har nu tilsyneladende overgået Japan og Rusland med størrelsen af dets rumprogram, for nu at blive nummer to, målt i dollars, efter USA. Hvor meget mere kunne opnås med et fuldt forceret internationalt program, hvor hvert land bidrager med sine særlige styrker, hvilket LaRouche-parret længe har været fortalere for?

Hvad der nu er påkrævet er, at USA deltager i Bælte- og Vejinitiativet, og slutter sig til Kina, Rusland og Indien i et nyt verdensomspændende kreditsystem for global agroindustriel udvikling – det 'Nye' Bretton Woods-system, som

LaRouche kæmpede for i årtier, som det 21. århundredes efterfølger til Franklin Roosevelts design for efterkrigstidens Bretton Woods-system.

For at sikre at det sker, må vi få en kerne af den amerikanske intelligentsia – den virkelige amerikanske intelligentsia – med på LaRouches ideer. Vi må nødvendigvis overbevise en aktiv komponent af Trumps vælgerbase om LaRouches perspektiver for hans fire love, Den Nye Silkevej og et Nyt Bretton Woods. Vi må få præsident Trump til at engagere sig i dette (ikke nødvendigvis i den rækkefølge).

For at gøre det, skal vi tænke som LaRouche i det omfang, at vi ser tingene med hans øjne. Hvad ser vi? Hvad så han i februar 1988?

“Op til et vist kritisk punkt i vores liv, tramper vi derud af med vores forskellige færdigheder og forfølger vores moralske forpligtelser ærligt til grænsen for vores viden og viljestyrke. I den henseende er vi alle ordinære. Så en dag kommer der en oplevelse til nogle iblandt os, en hændelse, som vi kan sammenligne med Det Nye Testaments beretning om Kristus i Getsemane. Det er ikke nok at foreslå, at fremme, at støtte de sager, som vi ved er gode. En indre stemme taler til os: Hvis der ikke er nogen andre til at lede, må du gøre det selv. Vi protesterer: “Hvem er jeg, og hvor ringe er ikke mine evner og midler til at gennemføre en sådan mission? Er der ikke andre ledere, som jeg kan støtte, og på den vis opfylde ansvaret på en måde, der er i overensstemmelse med mine begrænsede evner og midler?”

“Og så, i et øjeblik gennemsyret af en særlig kvalitet af frygtindgydende indsigt, ved vi, at vi drikker af det bæger. Hvad kender de fleste almindelige mennesker, sådan som vi selv var for et øjeblik siden, til sådan frygt? For at se denne frygt i øjnene, må man først elske menneskeheden og elske sandheden. Man må se nogle forfærdelige konsekvenser for menneskeheden, som er dømt til undergang, medmindre der

foretages en stor ændring. Frygten er erkendelsen af, at denne nødvendige ændring ikke vil forekomme, medmindre man selv handler på behørig vis for at få den til at ske, imod alle odds. I og med at man drikker af det bæger, sker der en forandring af ens viljes beskaffenhed og en tilsvarende omdannelse af ens kundskabsmæssige tilstand.”

(Ovennævnte citat stammer fra Lyndon LaRouches svar til *Sollicitudo Rei Socialis* (en pavelig rundskrivelse) – “A Strategy of Justice: Reply to the Encyclical,” *EIR*, March 11, 1988.)

**POLITISK ORIENTERING den 25.
april 2019.**

**Nyt Bælte og Vej-Forum i
Beijing viser vejen for det
nye paradigme**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

FDR ville have været med på det store topmøde i Beijing i dag; vi er nødt til at genoprette Trumps præsidentskab

Den 24. april (EIRNS) – Det vigtigste spørgsmål i verden i dag blev stillet af Kinas ambassadør i USA, Cui Tiankai: “Hvorfor USA ikke bør holde sig uden for Bælte- og Vejinitiativet”, i en kommentar i Fortune i dag.

Ja, hvordan kan lederen af hvilken som helst stormagt holde sig uden for Det Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der starter i Beijing den 25. april? Hvilken frivillig økonomisk/kulturel udviklingsbegivenhed kan samle ledende figurer fra 140 lande, herunder 37 stats- og regeringschefer, som kan sammenlignes med, hvad Franklin Roosevelts USA selv kunne indkalde til Bretton Woods i 1944 for at skabe et nyt kredit- og valutasystem?

De vesteuropæiske og amerikanske tænketanke og medier – startet for tre år siden med Londons Royal Institute of International Affairs og Cambridge og Oxford Universiteterne – som har hævdet at Bæltet & Vejen, vil “hyper-forgælde” og kollapse verdensøkonomien, har ikke noget modsvar til denne begivenhed i Beijing. Er 140 nationers ledere – og sidste år deltog alle afrikanske statsoverhoveder, på nær et, i Forum for Kina-Afrika-Samarbejde – alle kommet i klemme i en “gældsfulde” på samme tid? Er de alle blevet grebet af en pervers tvangstanke om at få Kina til at stjæle deres teknologier eller deres havne?

Tværtimod. Der er klart, at der er et nyt og meget vigtigt,

optimistisk engagement, der har gjort sig gældende i de sidste seks år, for at udvikle sig ved hjælp af moderne, grundlæggende infrastrukturbygning og højteknologisk ny industri og kommunikation. Et nyt paradigme.

Det er en tankegang som FDR tænkte på udvikling, af Bretton Woods-systemet og FN. Præsidentkandidaten Donald Trump, og inden da, den politisk interesserede forretningsmand, blev draget af sådanne ideer: Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI); Måne-Mars-missioner; omfattende nye infrastrukturer; han omtalte endda Kinas Bælte & Vej i denne henseende tidligt i sit præsidentskab. Den britiske efterretningstjenestes "Russiagate"-angreb og den deraf følgende nye McCarthyisme mod Rusland og Kina har ødelagt det i to år.

Nu har det britiske angreb forfejlet sit mål – et kup – og er blevet fuldstændigt afsløret. Præsidenten selv anklagede i en Twitter-besked i morges "Storbritanniens efterretningstjeneste" for hele angrebet på sit præsidentskab. Verden har taget det til efterretning. Nu må den britiske dronning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i går, undskylde overfor præsidenten under hans statsbesøg den 3.-5. Juni. Og myten om resterne af Mueller-rapporten – at Rusland angreb den amerikanske valgproces – mangler stadig at blive aflivet. Og Trumps præsidentskab mangler stadig at blive genoprettet efter at være befængt med neo-konservatisme og neo-McCarthyisme.

En person i perioden efter Anden Verdenskrig tænkte på international udvikling på et endnu højere niveau: Lyndon LaRouche, hvis ideer om Verdenslandbroen førte til selveste Bæltet & Vejen. LaRouche kombinerede investeringer i udviklingslandene og store infrastrukturprojekter med de uerstattelige "videnskabelige drivkræfter" fra rumforskning, udvikling af fusionskraft, laser- og plasmateknologi. Han udtænkte et nyt Bretton Woods kreditsystem og en verdensomspændende "Glass/Steagall"-bankomlægning, ud fra dette synspunkt. Og han bekæmpede Londons finansielle og

geopolitiske imperium i 50 år til sit sidste åndedrag. Med Trumps røffel mod britisk efterretningsvæsen i dag er døren fuldstændig åben for at genoprette præsidentskabet. Det vil kun ske ved at vinde fuld anerkendelse og respekt for LaRouches ekstraordinære ideer og bedrifter.

Udfyldning af hullerne i 'Bæltet og Vejen'

Den 23. april (EIRNS) – Fra 25. april til 27. april finder det andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde sted i Beijing, Kina. 130 lande vil der være repræsenteret af 37 stats- og regeringschefer, 360 ministre og 5.000 delegerede fra alle disse lande. Selv før forummet begynder er det klart, at mange lande ved forsamlingen vil tilslutte sig det nye paradigme, som opbygges omkring Bælte- og Vejinitiativet, med respekt for suverænitet, fremtidig udvikling og den anden parts interesse.

Der udestår dog vigtige politiske huller. For det første er det endnu ikke klart, hvilket niveau af delegation som USA vil sende, men det er sikkert, at det ikke vil være på det niveau, det burde være – nemlig på niveau af præsident Donald Trump selv. For det andet vil Indien slet ikke deltage, ligesom de ikke deltog i det første Bælte and Vejforum for to år siden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi og den indiske udenrigsminister Vijay Keshav Gokhale afholdt imidlertid et bilateralt møde i Beijing, hvor begge parter forpligtede sig til at fortsætte den såkaldte "Wuhan-proces", en henvisning til et uformelt topmøde mellem Xi Jinping og Narendra Modi for

et år siden, som lagde grundlaget for strategisk samarbejde mellem de to lande. Wang meddelte, at et andet sådant topmøde er under forberedelse.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at selv om ånden i 'Den Nye Silkevej' fortsat spredes hurtigt, udestår der stadig et meget stort arbejde. Udover de to store huller, USA og Indien, ser det Britiske Imperium at dets interesser er eksistentielt truede, og reagerer derefter. Der var et virkelig forfærdeligt terrorangreb i Sri Lanka i denne uge, hvor 310 mennesker blev dræbt, og mange flere blev såret. Dette var større end Mumbai-angrebet for omkring 15 år siden, og det var klart meningen at ødelægge Sri Lanka, som er en af hjørnesteenene i den 'Maritime Silkevej' i Sydasiens. Sri Lanka er også blevet mål for modstanderne af Silkevejen, for angiveligt at falde i Kinas 'gældsfølde'.

Briterne forbliver også engagerede i at vælte, eller i det mindste at lamme, Trump-administrationen, til trods for at den længe ventede Mueller-rapport efterlod dem tomhændede. Og de aktiverer også deres neokonservative aktiver i og omkring Trump-administrationen, som f.eks. udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton for at sætte USA på konfrontationskurs med Kina og Rusland.

Begge disse udsatte lande gør det klart, at de er dødtrette af sådanne provokationer. Kinas flådestyrke holder militære øvelser for at fejre sit 70-års jubilæum og bemærker i den forbindelse, at de ikke forsøger at 'vise muskler', men at de heller ikke vil lade det Sydkinesiske Hav blive omdannet til et nyt Balkan af udenlandsk indblanding. Og i morgen starter den 8. Internationale Sikkerhedskonference i Moskva med forventet 1.000 deltagere fra 111 lande, herunder 35 delegationer ledet af forsvarsministre, med et centralt fokus på den farlige tendens med indgriben uden for eget territorium, som praktiseres af USA, Storbritannien, EU og andre.

Det er også blevet meddelt, at præsident Trump vil tage til London i juni til 75-årsdagen for D-dag, og at han vil blive modtaget med ceremoniel pomp og pragt af den affældige dronning selv. Det ville være helt passende for præsident Trump at gøre sit besøg betinget af, at han først modtog en formel undskyldning fra dronningen, for det statskup som hendes efterretningstjenester forsøgte at udføre imod ham.